

Forflag til Lov om Lønninger ved Telegrafvæsenet.

2den Lønningsklasse opførte Stationsbestyrerposter, efter Lovforlaget ialt et Antal af 12. For de øvrige vil Stillingen henholdsvis som Telegrafist og Dvertelegrafist ordentligvis blive de Vedkommendes endelige Livsstilling, som de ikke lettelig kunne vente at ombytte med noget andet privat eller offentligt Erhverv. Til Dplysning i saa Henseende kan anføres, at de nuværende Dvertelegrafister gennemsnitlig have staaet i Statstelegrafens Tjeneste i over 22 Aar, samt at ca. $\frac{1}{3}$ af de nuværende Telegrafister ere over 35 Aar gamle og enkelte endog 50 Aar og derover med en Tjenestetid af indtil 25 Aar. Men hertil kommer, at det paa Grund af den uindskrænkede Tillid, som det korresponderende Publikum maa kunne have til Telegrafvæsenets Personale, særlig med Hensyn til Hemmeligholdelsen af de betroede Telegrammers Indhold, er af indlysende Bigtighed, at der søges tilvejebragt den størst mulige Sikkerhed for, at der til Telegrafstjenestens Udførelse kan erholdes Personer af udestridelig Hæderlighed. Det er derfor af overordentlig Betydning, at Telegrafvæsenet lønner sit Personale saaledes, at der dels strax ydes et ikke altfor ringe Bederlag for den Tjeneste, der forlanges, dels at de Vedkommende stilles saaledes, at de efter Forløbet af en ikke altfor lang Arrække kunne have et taaleligt Udkomme, selv om de have stiftet Familie. Under denne Forudsætning vil der kunne paaregnes en stadig Tilgang af yngre Kræfter, der ere udgaaede fra agtværdige Hjem og som have nydt en god Opdragelse, ligesom der overhovedet vil kunne stilles strengere Fordringer for Antagelse i Telegrafvæsenets Tjeneste. Staten undgaar derhos den Fare at bidrage til at rolke de Paagjældendes Hæderlighed ved at yde en utilstrækkelig Løn for et anstrængende Arbejde, der optager den Vedkommendes hele Tid og ikke engang stiller nogenlunde gode Raar i Fremtiden i rimelig Udsigt. Af Hensyn til foranstaaende Bemærkninger har man foreslaaet den ovenfor anførte Lønningsforhøielse.

Ved Paragrafens næstsidste Stykke tilføjtes det, tydeligere end det formentlig er Tilfældet med den lignende Passus i Loven af 1875 § 1 i Slutningen, at fjerne den mulige Misforstaaelse, at den Omstændighed, at der ved Finansloven sker Nedsettelse i det hidtilværende Antal Telegrafister eller Dvertelegrafister, skulde medføre, at nogen af de vedkommende Bestillingsmænd, som ved den efter det tidligere større Antal foretagne Fordeling havde opnaaet den høiere Lønningsrats, paa Grund af det fastsatte Fordelingsforhold mellem de enkelte Lønningsratser kunde komme til at lide Nedgang i sin engang opnaaede Lønning, naar han, ved en ny Fordeling af det mindre Antal, efter sin Orden i Rækken af Bestillingsmænd i samme Lønningsklasse, vilde være at lønne efter en lavere Lønningsrats.

Til § 2.

Uderrstillaget for Telegrafdirektøren, som ved Lov af 2den Juli 1870 § 2 c. er fastsat til 400 Kr. aarlig for hver 5 Mars Tjeneste, dog ikke over 1,200 Kr. aarlig, foreslaas forhøiet til 500 Kr. aarlig for hver 5 Mars Tjeneste, dog ikke over 2,000 Kr. aarlig. Maximum for den nævnte Embedsmænds Lønning, 7,000 Kr., vil saaledes først naas efter en Tjenestetid af 20 Aar.

Ifølge Loven af 17de April 1875 tilkommer der samtlige i Loven opførte Embeds- og Bestillingsmænd et Uderrstillæg af 100 Kr. aarlig for hver 5 Mars Tjeneste under Statstelegrafsen, dog ikke over 400 Kr. aarlig. For de paagjældende Embeds- og Bestillingsmænd beregnes altsaa deres Uderrstillæg fra deres første Ansættelse, uanset om de rykke op paa høiere Lønninger. Det høieste Uderrstillæg, 400 Kr., er i Genhold hertil erhvervet af en meget stor Del af det nuværende i Lønningsloven opførte Personale, nemlig, foruden af Bestyreren af Kjøbenhavns Station, af de 2 Kontrollører ved denne Station, de 2 Ingeniører, 11 Stationsbestyrere, 21 Dvertelegrafister og 12 Telegrafister. Denne Foranstaltning har saaledes været et stort Gode for Telegrafpersonalet og ved den Afgang, som derved er aabnet til Erhvervelse af et fast Tillæg til de normerede Lønninger, er der hødet ikke lidet paa de idetmindste for de høiere Posters Vedkommende temmelig knapt tilmaalte Bederlag. Ved at foreslaa de i Lovforlaget opførte Lønninger for Embeds- og Bestillingsmændene i 1ste og 2den Lønningsklasse er man dog gaaet ud fra, at disse Lønninger i og for sig maa anses som passende Begyndelseslønninger for de omhandlede Embeder og Bestillinger, og der vil saaledes, saafremt Lovforlaget ophøies til Lov, ikke være Grund til at bibeholde det ved Loven af 1875 indførte gjennemgaaende Uderrstillæg for disse Lønningsklassers Vedkommende. Uderrstillaget er derfor ansat særskilt for hver Lønningsklasse, nemlig for 1ste Lønningsklasse for hver 5 Mars Tjeneste i Klassen 300 Kr. aarlig, dog ikke over 600 Kr. aarlig, og for 2den Lønningsklasse for de samme Tjenesteperioder 200 Kr. aarlig, dog ikke over 400 Kr. aarlig. Lønningerne med fuld Uderrstillæg for 2den Lønningsklasse ville herefter blive henholdsvis 3,000 Kr. og 3,200 Kr., saaledes at det Tilfælde ikke vil kunne indtræffe, at en Embeds- eller Bestillingsmand ved Dptrykning fra 2den til 1ste Lønningsklasse lider Nedgang i Indtægter. For 3die og 4de Lønningsklassers Vedkommende maa det nuværende gjennemgaaende Uderrstillæg derimod, af Hensyn til de ovenfor paapegede særlige Forhold ved disse Lønningsklassers økonomiske Stilling, anses for en hensigtsmæssig Bestemmelse, som derfor er bibeholdt i Lovforlaget, saaledes at det fra Vedkommendes Ansættelse i Statstelegrafens Tjeneste stigende Uderrstillæg først tabes ved Dptrykning i 2den Lønningsklasse.